

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939927360.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Jeg ilede til Clara, da jeg var overbeviist om, at det Hele var en Misforstaaelse, og at jeg snart kunde vende tilbage til min Broder med Haab og Trøst. Da jeg saae Clara, glemte jeg alt andet, af Bekymring over hendes Tilstand. Hendes Sinds Kamp og Uro, samt de to Nætters Vaagen havde taget skrækkeligt paa hende. Jeg anvendte alle mine kjærligste Overtalelser, for at formaae hende til at hvile lidt. Hun stirrede som drømmende paa mig; men pludselig vendte hun Hovedet bort, rev sig løs fra mig, og sagde: »Hold ikke af mig, Anna! Tal ikke saaledes til mig! Du troer - Du veed ikke - Læs det!« Det var det begyndte Brev til Dem, hun rakte mig. Jo, jeg veed alt, sagde jeg: men troer Du da derfor, jeg holder mindre af Dig? Ere vi ikke Veninder, Søstre? Kan noget i Verden forandre min Kjærlighed til Dig, og Din til mig? Men vær nu ogsaa god imod mig, og læg Dig lidt til Hvile; saa vil jeg læse imens. Endelig lod hun sig overtale til at lægge sig paa Sengen, og faldt snart, af Mathed, i en dyb Søvn. - Af Brevet saae jeg bekræftet, hvad jeg allerede var vis paa, at hun elskede min Broder; det Øvrige forstod jeg ikke rigtigt, men der maa jo have været en eller anden Idee, som hun tidligere har besluttet at leve for. Jeg var fuldkommen trøstet, thi jeg var vis paa at hun nok vilde indsee, hvor overilet det var, at opgive sin egen og Andres virkelige Lykke for et saadant Løftes Skyld.